ATILIM

Yıl 8, sayı 8(92)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı 1 Ağustos 1981

Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz!

Emperyalizme ve tekellere karşı iş, toprak, demokrasi ve bağımsızlık için birleş!

Komünist

Cunta, yılına varıyor erktedir. İşbirlikçi, tekelci kodaman burjuvazinin Özal gibi adamlarıyla hükümet ediyor. Bunalımı "çözeceğini", "duralma sağlıyacağını" söyledi. Süngüye davrandı. Planlı, bölge bölge, kent kent, semt semt, fabrika fabrika, mahalle mahalle arama-taramalara, yığınsal tutuklamalara geçti. Bu saldırı bugüne dek sürüyor. Bir yandan faşist ve "sol" görünümlü terör örgütleri, ama bir yandan da asıl terörizmin düşmanı ilericiler, demokratlar saldırılara hedef oluyor.

Ne ki, politik, ekonomik, sosyal bunalımların çözülmediğini burjuva gazeteleri yazıyor. Kapitalist toplumu, büyük burjuvazinin politik erkini saran bunalımı cunta süngüyle, zorbalıkla çözemezdi, çözemez. Bu yolu gerici egemen çevreler kaç kez denediler. Askersel diktatoralar, sıkıyönetimler, Meclisi kapatmalar, Anayasayı kaldırmalar kaç kez oldu. Egemen sınıflar girdikleri bu kısır döngüden, çıkamayacaklardır. Erkini ayakta tutmak için manevra yapıyor, "yeni" yöntemler buluyor, kullanıyorlar. Ne ki, bütün bu "çıkış" yollarının, yöntemlerinin hepsi de halka, anayurdun ulusal çıkarlarına karşıdır.

12 Eylül'de, daha ilk günden bir olgu iyice öne çıktı. Saldırının sivri ucu işçi sınıfına, onun politik, sendikal örgütlerine, ilerici, yurtsever güçlere yöneliktir. Yüzlerce, binlerce sendikacı, aktif yurtsever genç, ilerici aydın, kadın, erkek,komünist, ulusal onuru, ulusal bağımsızlığı, barışı savunan savaşçılar yakalanıyor. Ve kanlı işkencelerin arkası kesilmiyor.

Burjuva basını polisin, MİT'in "geniş operasyonlar"yaptığını,yeni tutuklamalar olduğunu yazıyor. Gene TKP'yi "ezmek"ten söz ediyorlar. 60 yıldır gerici güçler, en kanlı biçimleriyle bu istemini gerçekleştirmek istiyor. Ne ki, gene her defasındaki gibi, TKP'nin, komünistlerin ne ugrunda savaştıklarını, ne istediklerini söylemiyorlar. Cunta korkuyor bunu söylemekten. Büyük burjuvazi halka, anayurda hiyanetlerinin açığa çıkmasından korkuyor.

TKP,komünistler savaşın içindedir! Ön sıralardadır! Ayaktadır. Umutludur! Yarına,çevrene,halkımızın, yurdumuzun kurtuluşuna güvenle bakıyor! Komünistin Leninci disiplini, utkuya inancı yıkılmazdır!

Halkı aldatamayacaklar

Aşırı gericilik halkımıza karşı ikili bir saldırı yürütüyor. Bir yandan General Ergun'lar, General Aral'lar "Komünizme karşı savaş" deyip tüm demokratlara, ilericilere doğrudan saldırıyor, öldürüyor, tutukluyor, işkence yapıyor. Bunlar, dün 5000'in üstünde yurttaşımızın kanına girmiş olan terörizmin kanlı mirasını bugün sürdürenlerdir. Suçlarını gizleme gereğini bile duymuyorlar: Aşırı gericilik, 2000 yurttaşı "TKP üyesi" diye tutukladıklarını basında açığa vurdu. Bunların, agır işkenceler, baskılarla demokratları "yasa dışı faaliyetle" suçlayan sahte kanıtlar üretme çabalarına partimiz baştan dikkati çekmişti.

Halkımız üzerindeki tutuklamalar, işkenceler, cinayetler aşırı gericiligin anti-komünist saldırılarının bir yanı. Öte yandan onlar kamuoyunu aldatmak için geniş çaplı bir anti-komünist, anti-Sovyet yalan-karalama-demagoji kampanyası da başlattılar. Ama terör, cinayet, işkencelerle halkın derdine dert katmada kazandıkları başarıyı, halkı aldatmakla kazanamıyorlar. Demokrasi güçlerinin, işçi sınıfının örgütlerine, komünistlere karşı ortaya sürülen yalanlar, bir biri ardından çöküyor.

Yalanlar çöküyor

Takkeci'nin "DİSK davası, 52 idam istemi" iddialarının, tam bir sahtekarlık olduğu açığa çıktı. Dün, "Köy-Koop'un TKP'yle örgütsel bağı olduğu" savını yazılarında yaygınlaştıran Ilıcak, bugün mahkeme önünde bu konuda elinde hiç bir kanıt bulunmadığını itiraf etmek zorunda kaldı. Öte yandan aşırı gericilik TKP'yi terörizmin kaynağı olarak göstermeye çalışıyordu: TKP'nin eyleminin terörizmle hiç bir ilgisi olmadığını herkes görüyor. Partimiz bildirileri, açıklamaları ile bu iğrenç yalanı kökünden çürüttü. Komünistleri terörist gibi gösterip, faşist terörün elebaşılarını, Türkeş'leri darağacından kurtarmaya çalışanlar, bu yalanlarına hiç bir inandırıcı kanıt gösteremediler, halkı kandıramadılar. Komünistleri terörizmle suçlama yalanının giderek tam bir fiyasko ile sonuçlandığı görülüyor.

İşte bunun için cuntanın içinde ve dışındaki en gerici çevreler, faşizm yanlıları, yeminli ABD savunucuları anti-komünist saldırılarına şimdi yeni gerekçeler arıyorlar. Tercüman'ın kaba anti-komünizm uzmanlarından Ergun Göze, terörizm yalanın giderek açığa çıkmasının ağırlığı altında ezilerek, "TKP temkinlidir" diye kendini haklı çıkarmaya çalışıyor. "Ama," diyor, "en tehlikelisi de odur," Çünkü TKP, "sessiz ve derinden gider", "yeraltındadır", çünkü TKP, "Rus taraftarıdır","arkasında Sovyetler vardır".

Evet, Elbette TKP, Sovyetler Birliği'nin yanındadır: Çünkü bizim can düşmanımız sömürüye ve emperyalizme karşı savaşımımız ortaktır. Elbette TKP, Sovyetler Birliği ile Türkiye arasında en candan, dostça, kardeşçe ilişkileri savunuyor: Bu, ulusal çıkarlarımıza da uygun olan tek politikadır. Ekonomik ve politik bağımsızlığın vazgeçilmez gereğidir. Elbette TKP, Sovyetler Birliği'nin ülkemize de yönelen barış önerilerini en kararlı şekilde destekliyor: Bunlar, kişilikli bir dış politika izleyebilmek için, emperyalizmin şantajlarına karşı koyabilmek için Türkiye'ye gerçek olanaklar açan yapıcı önerilerdir. Emperyalizmin ileri ateş hattı olmaktan Türkiye'yi kurtarma yönünde, ulusal güvenliğimize uygun önerilerdir.TKP, proletarya enternasyonalizmi ilkelerine ödünsüz bağlılığı ile halkımızın çıkarlarını, ulusal çıkarları da en tutarlı savunan partidir. Bunun tersi de geçerlidir: Komer'lerin, anti-Sovyetizmi Türkiye'de resmi devlet politikası yapma yolundaki dayatmalarını destekleyenler, aynı zamanda Türkiye'yi emperyalizmin serüvenci politikasına da araç etmek isteyenlerdir. Sovyet düşmanlığını savunanlar, bağımsızlığın, ulusal güvenliğin, ulusal çıkarların da baş düşmanlarıdır.

"Yer altında"

Gelelim TKP'nin "yeraltında" oluşuna. TKP'yi esrarengiz, amacı karanlık bir çete gibi göstermek düşmanın işine geliyor. Oysa devlet eliyle yürütülen cinayetler, işkenceler TKP'nin, örgütlerini, işçi sınıfının kadrolarını korumakta, onları düşmandan gizlemekte ne kadar haklı olduğunu göstermiyor mu? Ama TKP'nin amacı halktan gizli değildir. Onun politikasında "esrarengiz" hiç bir şey yoktur. Biz kurulduğumuz günden bu yana açıkça ilan ediyoruz: Bu ahlaksız, bu kokuşmuş düzeni, bu emperyalizme bağımlılık ve sömürü düzenini yıkacağız. Emekçilerin erkini kuracağız. Sömürüyü yasak eden,

▶ Arkası 7. sayfada

PARTİ YAŞAMI

TKP'yi çökertemezler

Burjuvazi kaç kez "TKP'yi yok ettim" diye ilan etti. Ama her seferinde de yaşam onu yalanladı, TKP'yi hiç bir zaman çökertemediler. Çökertemezler. Bu, "TKP hiç bir şekilde yara almaz" demek mi? Hayır. Bugün tüm demokrasi güçleri gericiliğin ağır saldırıları altında. Tutukevleri doldu taştı. İşkencelere 90 gün de yetmiyor. Demokrasi güçleri yaralar alıyor. Ama savaşıyorlar. TKP'de boydan boya demokrasi güçlerinin bu savaşımının içindedir. Savaşımın yaralarını elbette o da taşıyor. Savaşa giren ordunun yara almadan savaşı sürdürdüğü nerede görülmüş? Ama her seferinde yaralar sarılıyor; saflarımızı işçi sınıfının taze güçleri yeniden dolduruyor; Savaş sürüyor. "Fabrika bacalarını asamazlar," diyor Bilen Yoldaş!

Komünistler derin gizlilik koşullarında savaşıyorlar. Ham kuruntulara yer yok, "Komünist Partisinin militanını polis bulamaz, hiç kimseyi konuşturamaz," diye düşlere kapılmak yok! Komüniste yakışmayan ister dedikodu olsun, yalan olsun, isterse gerçek olsun, kötü haberler duyunca umutsuzluk içinde yıkılmak olur. Komüniste yakışmayan, düşmanın gücünü küçümseyip, kendi gücünü abartıp, rahatlığa kapılmak, gizlilik ilkelerinin gereklerini savsaklamak olur. Parti militanı sınıf savaşının her türlü gerçeğini, hazırlıklı olarak komünist moralle, yüreklilikle karşılıyor; coşkuyla savaşıma atılıyor.

Saflarımız yiğit, direngen yoldaşlarla örülüdür. İşkencedeki insanlar özverinin, moralin örneklerini veriyorlar. Komünistler sıkıyönetimin uydurma haberlerine, provokasyonlarına kapılmıyorlar. Polis saldırıyı kimi zaman hızlandırır, kimi zaman da "rahatlatıcı" uygulamalara girişir. Komünistler, demokratlar bu oyuna gelmemelidir. Her zaman titiz, uyanık olmak parti militanının temel bir görevidir.

Zayıflık gösterenlere de sınıf savaşının çetin görevlerini anımsatmak gerek. Konspirasyon aynı zamanda zayıflık, korkaklık gösterenlere karşı da partiyi korumak demek.

Savaşan güçleri ve partinin yığınlar içindeki konumlarını korumak ivedi görevdir. İdeolojik çalışmayı, eğitimi, yeni, yaratıcı biçimlerde sürdürmek zorunludur. Konspirasyonu en derin gizlilik koşullarının gerektirdiği biçimlerde, titizlikle uygulamak zorunludur.

Y.H.

Komünistin hatası

Partili. Üç aydır gizlilikte. Çalıştığı alandan soruşturulduğunu biliyor. "Soruşturma parti ile ilgili olamaz" diyor. Sekreteri uyarıyor, "Her olasılığı göz önüne al, rahatlığa kapılma", diye. Üçüncü ayın sonunda bir anlık bir rahatlık sonucu evine gidiyor. Evde karakol var. Tutuluyor.. Bu tür iyimserlik komüniste yakışmaz. Konspirasyonu savsaklamak, ilkesel tutumu terketmek partiye ağır zarar verir.

Yığınların içinde

Şoförler arasında

Parti örgütünce şoförler arasında çalışmakla görevlendirildim. Kafamda ilk şekillenen hedef, "şoförler cemiyetini ele geçirmek" oldu! Kendim şoför değilim. Ama yakından tanıdığım çevresinde sevilip sayılan 30 yıllık bir şoför arkadaş vardı. İlk olarak onu partiye kazanmayı kafaya koydum.

Bu arkadaşla ailece yakın dost olmamız uzun sürmedi. Çeşitli sorunlarda sohbetlerimizde arkadaşım, düzenin nasıl insanları ezdiğini anlatırken öfkeleniyor ama konu örgütlü politik savaşa gelince, sessizliğe gömülüyordu. Cemiyeti ele geçirme yolundaki düşlerimin ise önünde aşılmaz engeller vardı! Cemiyet yönetiminin tüm olumsuzluklarına karşın, cemiyetten şoförlerin belli ekonomik çıkarları vardı. Şoförleri aktif savaşıma kazandırmanın yolu, onların ekonomik istemlerinden geçiyordu. Parti örgütünde de yollar aradık. Sonunda somut bir çalışma alanı bulduk:

Mahallede taksi durağı yoktu. Şoför arkadaşlar müşteri için boğaz boğaza geliyorlardı. Başka duraklara gitseler, kahyalara açıktan para vermek zorunda kalıyorlardı. Bizim yaşlı arkadaşla, bu arada tanıştığım iki genç arkadaş başı çekti. Mahallemizdeki şoförleri birleştirdik, bir durak açtık. Bir de telefon aldık. Gereken yerlere haraç ve rüşvetimizi de düzenli ödemeye başladık. Herkesin kazancında az biraz artış oldu. Tek fiyat uygulamasından hem şoför, hem müşteri memnundu. Asıl önemlisi, taksi durağı şöförlerin bir buluşma, tartışma yeri oldu. İlk tanıştığım yaşlı arkadaşı değil ama, diğer iki arkadaştan en dalıcı, en enerjik olanını partiye kazanmıştım. Bundan sonra ben, yalnız bu üç kişiyle ilişkimi sürdürmekle yetindim.

Durak çevresindeki çalışma şoför-

▶ Arkası 7. sayfada

Savaş deneyimi

Dünya işçi sınıfının tarihi savaş deneyimleriyle doludur. Bu deneyimler elbette "şablon","kalıp" değildir. Her ülkenin işçi sınıfı uluslararası deneyim birikimini yaratıcılıkla değerlendirir kendi somut koşullarına göre saptayacağı eylemlerinde yararlanır. Burada, Latin Amerika'daki işçi hareketlerinin özellikle sendikal savaşımdaki deneyimlerinden birkaç örnek vereceğiz;

ARJANTİN: Askersel cuntanın her türlü sendikal çalışmayı ve eylemi yasakladığı bir dönemde işyerlerinde legal "şikayet komisyonları" kurulmaya başladı, Bunları, işçiler arasında sayılan, sevilen, çoğunluğu yaşlı işçiler oluşturdu. Patronun keyfi davranışları, işten çıkarmalar, ücretlerin tam ve zamanında ödenmemesi işçiler tarafından mektupla bu komisyona şikayet ediliyor. İşçilerin şikayet mektupları cuntaya, ilgili bakanlıklara, sıkıyönetime yollanıyor. Bu eylem giderek işkolu düzeyine yaygınlaştırılıyor ve her işçide aktiflik uyandırıyor. Elde edilen en küçük başarı diğer işyerlerine duyuruluyor. Yasak olmayan sendikalar bu kazanımı savunmaya çağırılıyor.

BREZİLYA: Cunta Saint-Paul kentindeki 10 bin metalurji işçisinin sendikasını kapatıyor. Bu işçilerin, aynı işkolundaki kapatılmayan sendikaya üye olmaları da yasaklanıyor ve işçilerin üyelik başvuruları bu sendika yönetimince reddediliyor. İşçiler ülke ölçüsünde aynı işkolundaki işletmelerde çalışan işçilere teker teker mektup yazıyor: "Sendikamız yasak. Sizin sendikanıza biz de üye olmak istiyoruz. Yöneticileriniz bu isteğimizi reddediyorlar. Kardeşler bize yardım elinizi uzatın, birleşelim" diyorlar. Bu kampanya başarıyla sonuçlanıyor ve 10 bin metalurji işçisi kapatılmayan sendikaya üye olma hakkını elde ediyor.

URUGUAY: Askersel darbeden sonra Sendika Konfederasyonu yasaklandı. Ama Konfederasyona üye işkolu ve işyeri düzeyindeki sendikalar örgütsel bağlarını bir ölçüde koruyabildiler. Savaşımı sürdürdüler. Örneğin bir eylem öğle paydoslarının 5 dakika artırılması istemi etrafında örgütlendi. İşyerindeki her işçi bu istemi dile getiren mektuplar yazıp cuntaya yolladı. "Mektup eylemi" kısa bir süre içinde bütün bir işkolunu kapsadı. Aynı eylem biçimi, cuntanın hazırladığı antidemokratik sendika yasa tasarısına karşı da geniş bir muhalefetin oluşmasını sağladı. Ve bu muhalefet karşısında cunta, yasayı değiştirmek, sendikal hak ve özgürlüklere koyduğu yasakları kısmen kaldırmak zorunda kaldı.

"Doğru şekilde saldırmayı ve doğru şekilde geri çekilmeyi öğrenmedikçe utkuya ulaşılamaz." - Lenin, Yapıtlar (Alm.), c.31, s12

Kimin Yararına?

Cunta hükümeti Demokratik Afganistan ile diplomatik ilişkileri azaltma kararı aldı. Böylesi bir karar, kimin yararınadır? Üstelik bu karar Afganistan'a yönelik çok yönlü provokasyonların yoğunlaştığı bir dönemde alındı. Washington-NATO-Pakistan-Riyad-Mısır ekseni çalışıyor. Fransız haber ajansı, karşı-devrimcilerin silahlandırılması işlemlerinin doğrudan CIA tarafından yönetildiğini açıkladı. Haziran'da Kabil Lisesine konan Amerikan etiketli sinir gazı, 42 öğrencinin hastaneye kaldırılmasına yol açtı. Müslüman geçinen çetecilerin toplam 400 Kuran yakıp bunu devrimci erkin üstüne attığı açığa çıktı. Aynı dönemde Ortak Pazar kalkıyor, bugün Afganistan halkının ezici çoğunluğunun aktif desteğini alan yasal yönetimi dıştalayan bir uluslararası konferans öneriyor. Bütün bunların anlamı nedir?

Afganistan Demokratik Halk Partisi Genel Sekreteri B. Karmal Yoldaş şöyle diyor: "Afganistan ve İran'daki devrimler, emperyalist çevrelerin gözünü kararttı. Bunlar, bölgeye çok sayıda askersel birlikler yığdılar. Sözümona Afganistan sorunu, ulusal ve sosyal kurtuluş için ayaklanmış olan halkların kazanımlarına yönelik karşı-devrimci saldırıların tırmandırılması için kullanılmaktadır."

Evet Afganistan'a resmen ilan edilmemiş savaşın böylesi kızıştırılmasının ardında yatan budur. Bu, emperyalizmin Basra Körfezi ve bölgemize yönelik kanlı saldırgan politikasının bir parçası, bir gerekçesidir.

Emperyalizmin yalan aygıtı, Afganistan'a yönelik saldırıları üç noktada topluyor: "Devrimin ülkede tabanı yoktur." diyorlar. Peki yoktur da, 183 bin köylünün katıldığı kooperatifleşme hareketi, ülke çapında kurulan Vatan Cephesi nedir? "Afganistan Devrimi, müslümanlıkla uyuşmaz" diyorlar. Topraksız, aç, yoksul köylü yığınlarına toprak dağıtmak müslümanlığa aykırıdır da, okullara kanlı saldırılar düzenlemek mi müslümanlığa uygundur? "Afganistan yönetimi 'Sovyet kuklasıdır', varlığı onaylanamaz" diyorlar. ABD kuklası gerici Pakistan yönetimine yardım üstüne yardım yapanların bunu söylemeye hakkı var mı? SSCB'nin kardeşce yardımıyla ulusal kurtuluş savaşı vermiş Türkiye bu yalanı ciddiye alabilir mi?

Sorun, geliyor, sürekli, emperyalizmin bölgedeki saldırgan politikasına dayanıyor. Böyle olduğu için de ne Afganistan hükümetinin 1980 Mayısındaki önerileri, ne de Sovyetler Birliği'nin somut yaklaşımları, yanıtlanmıyor, dikkate alınmıyor.

Tüm halklara güvenlik

SBKP Polit Büro Üyesi, SSCB Savunma Bakanı Mareşal Dimitri Ustinov'un 25.7.81 günlü Pravda'da yayınlanan yazısından:

..."Bizim tutumumuz, tüm halklara güvenlik, kalkınma sorunlarını başarıyla çözümlemeleri için gerekli koşulları sağlamak ve silahlanma yükünü azaltmaktır... ABD, Nükleer silahlar da içerisinde, silah kullanımını ya da bununla tehdit politikasına yönelmek istediğini açıkladı. Dünyada koskoca bölgeler açıkça 'ABD'nin yaşamsal çıkar alanı' ilan edildi. Müdahale amacıyla çevik kuvvetler yaratıldı. Hint Okyanusunda, Yakın Doğu'nun birçok ülkesinde ve öteki bölgelerdeki Amerikan üslerinin sayısı artırıldı... Okyanusun ötesinde yeniden Avrupa'da 'sınırlı nükleer savaş'tan söz edilmeye başlandı. Herkes biliyor ki, saldırganın eylemleri, kaçınılmaz olarak, saldırıya uğrayanın yok edici karşı saldırısına yol açacaktır. Herhangi bir nükleer savaşın sınırlı kalabileceğini ciddiye almak olası mıdır?... ABD yönetimi, önümüzdeki bir kaç yılın birincil hedefini, Sovyetler Birliği üzerinde üstünlük sağlamak olarak belirledi... Amerikan yönetiminden kan alan gerici politik güçler, 'Sovyet askersel tehdidi' yalanını körüklüyor. Sovyetler Birliği'ne karşı korku, onun politikasına güvensizlik yaymak istiyor... SSCB'nin yabancı toprakları işgal etmek istediğini, savunma gereksinimlerini aşan bir askersel bütçesi olduğunu, NATO'nun karşı koyamayacağı silah sistemleri bulunduğunu yayıyorlar... Kısa süre önce Haig, iki ülke arasında stratejik silahlarda eşitlik bulunduğunu itiraf etti... Neden Amerikan hükümeti, stratejik silahlarda dengeyi emreden, nükleer taşıyıcıları karşılıklı olarak 2250 birimle sınırlandıran,... SALT-II anlaşmasının uygulamaya konmasını engelliyor?

ABD yönetimi, SSCB'ni ve öteki sosyalist ülkeleri, görülmemiş silahlanma yarışına sokarak, ekonomilerini çökertmek istiyor. O dönemler geçti. Sosyalist ülkeler, gericiliğin askersel üstünlük sağlama yolundaki planlarını boşa çıkartmak için her olanağa sahiptir.

Sovyet barış önerileri somuttur ve yapıcı bir öze sahiptir. Bunlar arasında, tek taraflı yarar sağlayacak olan bir tanesi bile yoktur... Eşitlik ve eşit güvenlik ilkeleri temeli üzerinde hemen yarın görüşme masasına oturmaya hazırız...

Bizim askersel doktrinimiz, yalnızca savunmaya yöneliktir... SSCB'nin, öteki sosyalist ülkelerin savunulmasına, emperyalist saldırının önlenmesine yöneliktir.

Okyanus'un ötesindeki bazı politikacılara, sosyalist ülkelerin barışçı politikalarının bir zayıflık işareti olmadığını anımsatmak gerekir. Sosyalist ülkeler, bir saldırıyı püskürtmek için her türlü güce ve erke sahiptir. Hiç kimse, hiçbir zaman onlara diz çökertemez!"

Yaşayan sosyalizm

Sosyalist ülkeler arası işbirliği, bu ülkeler ekonomisinin hızlı bir tempoyla gelişmesini sağlıyor. Ekonomik Yardımlaşma Konseyi üyesi ülkelerin endüstri üretimi, 30 yıl içinde 11 kat, ulusal geliri 10 kat arttı. Aynı dönemde, gelişmiş kapitalist ülkelerde ise, bu artış 3,6'da kaldı. EYK üyesi ülkeler dünya endüstri üretiminin üçte birini gerçekleştiriyor. Sosyalist ülkelerin güçlü bir ekonomik potansiyele sahip olması, ekonomik bağımsızlıklarını güçlendirmek, ulusal zenginliklerini ülkeleri yararına değerlendirmek için emperyalizme, yeni sömüreciliğe karşı savaşan halkların güç kaynağı oluyor. EYK üyesi ülkeler şimdiye kadar 90 gelişmekte olan ülkeye 19 milyar Rublelik uzun erimli kredi açtılar. Bu ülkelerde yaklaşık 4 bin 500 endüstri işletmesi kurdular. Yalnız Sovyetler Birliği bu ülkelerde 300'ün üstünde endüstri işletmesi kurdu. Onlara, bilimsel-teknik kadrolar oluşturdular. Üniversite ve yüksek okullarında 60 bin kişi okudu. Her yıl 4 bin 500 kişi bu okulları bitirip ülkesine dönüyor. Şimdiye kadar toplam 350 bin uzman işçi ve teknik eleman yetiştirildi.

Komünist basın

Temmuz başında dünya komünist basını, Pravda'nın çağrılısı olarak Moskova'da buluştu. Kardeş partilerin merkez yayın organlarının temsilcileri uluslararası yakıcı sorunlar üstüne geniş bilgi, görüş, deneyim değiş-tokuşu yaptılar. Her yoldaşın en büyük önemle üzerinde durduğu baş sorun, tüm insanlığın temel sorunu olan "savaş mı, barış mı" sorunu oldu.

Atılım temsilcisi konuşmasında, Türkiye'deki anti-komünist, anti-Sovyet kışkırtma ve baskıları sergileyerek, anti-Sovyetizm ve anti-komünizm ile barış düşmanlığı arasındaki sıkı bağa işaret etti.. Emperyalizmin Türkiye'yi Orta Doğu'daki kendi serüvenci politikasına araç etmek ve anti-Sovyetizmi ülkenin resmi politikası yapmak için uyguladığı baskı, dayatma ve santajları anlatarak, SSCB'nin barış öneri-

▶Arkası 7.sayfada

LENİN KÖŞESİ

Anti-Sovyetizme karşı

Lenin, Oktobr Devrimi ardından başlayan Sovyet düşmanlığını şöyle dile getiriyor: "Rusya'da proletarya devriminin ve bu devrimin, burjuvazi ve filistenlerin (dar kafalı küçük burjuvaların) hiç beklemediği biçimde, uluslararası ölçekte utkulara ulaşmasından sonra, bütün dünya bir başka oldu, heryerde burjuvazi de bir başka oldu. 'Bolşevizm' onu telaşa düşürdü ve 'bolşevizme' olan nefretinden işi neredeyse cinnet getirmeye kadar vardırdı..." (Yapıtlar, Alm.,c.31, s.87)

Burjuvazinin Sovyet ülkesine çok yönlü saldırmasınının nedenlerini Lenin 1919'da saptıyor: "Diğer ülkelerin emperyalistleri ve kapitalistleri, Rusya'nın boş olmadığını, Rusya'da yalnız Rus değil, uluslararası sermayenin kaderinin belirlendiğini kavrıyorlar. İşte bu nedenle, bütün basınlarında, hiç kuşkusuz milyonların ve milyarların satın aldığı tüm dünyadaki burjuva basınında Bolşevikler hakkında böylesi olağanüstü çok yalan yayıyorlar." (a.g.y. c.29, s. 529) Başdüşmanının Sovyetler Birliği olduğunu çok iyi bilen uluslararası burjuvazi bugün de, çok daha geliştirilmiş yöntemlerle Sovyetler Birliği'ne saldırıyor, ona kara çalmaya, güneşi balçıkla sıvamaya çalışıyor.

Emperyalizm, Sovyetler Birliği'nin destekledigi sosyal ve ulusal devrimleri engellemek, kendi çöküşünü geciktirmek için, başını Sovyetler Birliği'nin çektigi sosyalist dünya sistemi karşısında kurduğu gerici cepheyi ayakta tutmaya uğraşıyor. Bu durumu 1918'de Lenin şöyle saptamıştı: "Bolşevizmin güçlenmesi ve dünya çapında gelişmesiyle birlikte, uluslararası durum da her türden emperyalistin Sovyet Cumhuriyeti'ne karşı bir bağlaşıklık oluşturabileceği bir biçim aldı; burjuvazinin direnişi ulusal olmaktan çıktı, uluslararası oldu." (c.28, S.124)

Anti-Sovyet saldırılar karşısında emekçilerin uluslararası desteğinin sağlanmasının ne kadar önemli olduğunu Lenin 1921'de şöyle değerlendiriyor: "...bize karşı yöneltilen bütün saldırıların fiyasko ile sonuçlanmasının, ilan edip onayladığımız ve bizim cumhuriyetimizin sınırları içersinde gerçekleştirdiğimiz bütün ülkelerin emekçilerinin bağlaşıklığının bütün ülkelerde etkilerinin görülmesinin belirleyici nedeni, sonul, belirleyici kaynağı bu destek ve bu sempatiden başka birşey değildir, bize en düşmanca karşı çıkan devletler de içinde, bütün dünyada emekçi yığınlarından-yalnız işçi yığınlarından değil, kırsal yığınlardan, köylü yığınlarından da-gördüğümüz bu destekten, bu sempatiden başka birşey değildir. "(c.33, s.127)

Orduyu kimler yıpratıyor?

30 Ağustos utkusunun yıldönümü yaklaşıyor. Bugün ulusal kurtuluş savaşında düşen subay ve erlerin anısı önünde saygıyla eğilen nice yurtsever subay, ordunun içine itildiği şimdiki çıkmaz karşısında kaygı duyuyor. Onlar, ordunun saygınlığını yitirdiğini acıyla görüyorlar.

Bugün Mafya babası Kalkavanlı mahkeme önünde kalkıp, Boğaz Komutanı ile işbirliği yaptığını açıklıyor. Mafyacı "Kürt İdris" Askersel Savcı Takkeci aracılıgıyla kendisini serbest bıraktırıyor. Kaşarlanmış kaçakçılar, kirli iş tüccarları Takkeci türünden subaylara emir verebiliyorlar. Ordu içinde rüşvet yiyenler, yolsuzluk yapıp vurgun vuranlar bu pis işlerini gittikçe daha açıktan yapıyorlar. Cüretleri artıyor. Ordu hızla çürüyor. Elbette çürür, balık baştan kokar: Ordunun tepesindeki generaller arasında Pentagon'un sözcülüğünü yapanlar var. Büyük holdinglerin, bankaların yönetim, denetim kurullarında üye olmayi kimileri geleceklerinin bir garantisi ve en büyük onur olarak görüyorlar.

12 Eylül'den bu yana, cuntanın sözcüleri "emir-komuta zincirini" korumayı dillerinden düşürmüyorlar. Emir-komuta zincirini nasıl koruyacaklar? Pentagon'un karanlık planlarını Genel Kurmay'ın emirlerinden üstün tutanlarla mı? Darbeler tezgahlayan faşist MHP'ye kol kanat gerenlerle mi? Pentagon ajanları, MHP yanlıları bugün de ordunun içinde at oynatabilmektedirler. R. Ergun'lar, İ.E.Aral'lar, S. Yüksel'ler, A. Gülşen'ler ordunun kilit yerlerindedirler ve keyiflerince operasyonlar düzenleyebilmekte, işkenceler yaptırabilmekte, ülkenin dış politikasına ters demeçler verebilmektedirler. Böylesi kişiler orduyu emperyalizmin emrinde serüvenlere sokmaga, halkın üstüne sürüp halkla ordu arasına kan sokmaga heveslenıyorlar. İşte bir orduda emir-komuta zinciri böyle bozulur! Tarih bunun örnekleriyle doludur.

Evren, konusmalarında, doğrudan erkte kaldıgı sürece ordunun politika içinde yıpranacağını söylüyor. Halktan yana bir politika gütmedikçe, halk ve yurt düşmanlarını içinde barındırdıkça bu ordu daha da yıpranacaktır. Bugün ordu içindeki MHP uzantıları MHP davasının açılmasını engellemeye çalışıyorlar. MHP'lilerin davalarına bakan Yargıç H.Sevinç, emekliye sevk edilebiliyor. Atatürkçü maskeli faşist yanlıları eğitimlerde Atatürkçülüğü "ülkücü" biçimde yorumlayabiliyorlar. Böylesi olaylar ordu içi huzursuzluğun artmasına yol açıyor. Edirne Mekanize Tümen Karargahında yüksek rütbeli subaylar arasında çıkan silahlı çatışma unutulmadı. En azgın gericilerin

▶ Arkası 7. sayfada

Çalışma meclisi

Çalışma Bakanı Esener "toplanacak" dedi. Tercüman "toplanmayacak" dedi. Türk-İş "söz aldık toplanacak" dedi. Ve şimdi gazetelerde, 274-275 sayılı sendikalar, toplu sözleşme ve grev yasalarını yeniden düzenleyen yasa taslaklarının tamamlandığı ve çalışma meclisi toplanmadan MGK'ce onaylanma sürecine girildiği haberleri yer alıyor. Zaten sınırlı sendikal hakları ve örgütlenme özgürlüğünü alabildiğine budayan yeni yasalar sessiz sedasız dayatılmak isteniyor.

Çalışma meclisi daha başından işçilerin ikide bir yenik çıkmasını sağlama bağlayacak, ama işçi sınıfının da katılımıyla karar almış görüntüsü verecek bir biçimde düşünülmüştü. Kaldı ki iyice uysallaştırılmış Türk-İş yönetimi, Erçelikliğinin hazırladığı raporu onaylıyor: Bu rapor grev başlatma yetkisinin sendikalardan alınmasını, yalnızca konfederasyon merkezine tanınmasını öneriyor. Rapor genel grevi savunuyor, ama toplu sözleşme ve grev haklarını da kullanılamıyacak bir hale getiriyor.

Öyleyse neden çalışma meclisi toplamaktan korkuluyor? Korkuları işçi sınıfındandır. DİSK, Türk-İş üyelerinden korkuyorlar. 274-275 sayılı yasalara daha önce bir kez daha el uzatmaya yeltendiklerinde 15-16 Haziran şanlı direnişiyle, işçi sınıfından aldıkları yanıtı unutmuyorlar. Çalışma meclisi dolayısıyla sınırlı da olsa bir tartışma ortamı yaratılmasını tehlikeli görüyorlar. Sendikal örgütlenme, grev, toplu sözleşme hakkıyla oynamanın işçileri bir "geçici dönem" için düşük ücret zammına razı etmeye "geçici bir dönem" için sendikal hakları askıya almaya benzemediğini biliyorlar.

Türk-İş yönetimi, "çalışma meclisinin kararlılıkla üstünde durduklarını" ilan etmişti: Şimdi çalışma meclisinin toplanması için Türk-İş direnmelidir! Çalışma meclisinde "yan" olmakla Türk-İş tüm işçilerin hakkını savunmak sorumluluğunu yüklenmiştir: Burjuvazinin ve onun devletinin karşısına sendikal özgürlükleri geriletici değil, genel grev de içinde yeni haklarla ilerletici istemlerle çıkmalıdır! Tüm Türk-İş'li, DİSK'li ışçiler, dürüst sendikacılar, ileri sendikal haklar için savaşacaklar, bu yolda varolan sendikal olanakları da sonuna kadar zorlayacaklardır.

Ali N.

Birliğin sağlam temelleri

TKP 1980'de, Plenumunda egemen sınıfların giderek daralan bir yolda yürüdüğünü belirlemişti. Bu sürece ulusal demokratik güçlerin tabanında genişleme eşlik ediyor.

12 Eylül askersel devirmesi ve onu izleyen bir yıllık gerici diktatörlük dönemi bu görüşü yalanladı mı? Belki işbirlikçi tekelci burjuvazinin bunalımdan süngü gücüyle de olsa bir çıkış yolu bulduğu sanılabilir. Gerçek veriler ise bunun tam tersini gösteriyor.

İşte kanıtı: Terör eylemleri büyük ölçüde durdugu halde generaller, bu gün de, cunta rejimini pekiştirmek için her yola baş vuruyorlar. Kurucu Meclis sözleriyle umuda kapılanlar Danışma Meclisi oyunu ile karşılaştılar. Demek ki, parlamentarizmin bir ölçüde geniş manevralara izin veren yolu yerine diktatörlüğün dar sokagında yürümek söz konusudur.

Cunta iki ateş arasındadır. Bir yanda çözümlenemeyen ekonomik bunalım var. Dahası ekonomi yeni bunalımlara gebe. Bunalım aşılabilir olmaktan çıkıyor. Uzun, süregen bunalımlar niteligine bürünüyor. İşbirlikçi tekelci burjuvazi bunalımın yükünü daha büyük boyutlarda işçi ve emekçi sınıfın sırtına yıkarak kurtulmaya çalışıyor. Bu yönde yeni yeni istemlerle ortaya çıkıyor. Diger yandan cunta, emperyalizmin en saldırgan çevrelerinin, özellikle Orta-Doğudaki saldırgan amaçlarına bütünüyle uygun ve çatışma politikasına destek veren bir politika uygulaması yönünde sıkıştırılıyor.

Görülüyor ki ana yönelimi emperyalizm ve tekel yanlısı olan askersel diktatörlük, bu çevrelerin isteklerini bütünüyle karşılayamıyor. Bu, onun olanaklarının darlıgından, iç çelişkilerinden, kaynaklanıyor. Ve cuntanın çelişkili politikasında yansıyor.

Kapitalizmin gelişmesini stabil duruma getirmek hedefi ile gelen cunta, tersine, bu evrede durumu daha da ağırlaştırdı.

Gelişme ne yönde oldu? Açık ki emperyalizme, tekellere bagımlılık gericiliktir. Ülkemizde gelişmeler bu yöndedir. 12 Eylül ile gelen diktatörlük de aynı yönde politika izliyor. Faşist biçimli, baskıcı yöntemler uyguluyor.

Bunun sonucu olarak: Generaller önlerine erk yolunu açan "terörizmi önleme" belgisini, işçi sınıfının, emekçilerin özgürlüklerini yok etme, ilerici güçleri dagıtma amacına bağlıyor. Ülkenin dört bir yanında, terörizm ile uzak yakın ilgisi olmayan binlerce insana karşı barbarca saldırılar sürdürüyor. "Ellerini kardeş kanına bulayanları" suçlayarak erke gelenlerin elleri, şimdi yurtseverlerin kanıyla boyandı.

Nedir ki bunlar, cunta rejiminin yenilmez bir güç olduğunu değil, onun zayıflıgını kanıtlıyor. Gerçekte emperyalizm ve tekel yanlısı politika, toplumsal çelişkileri yumuşatmak şöyle dursun, onun sonuçları ulusal demokratik güçlerin tabanını genişletiyor, cuntanın iç ayrışmasını derinleştirecek bir potansiyel yaratıyor. Düne kadar cuntaya şu ya da bu ölçüde destek veren çevreler arasında gelecekten duyulan kuşkular artıyor.

Ulusal, demokratik güçlerin cephesi için

UDC gelecegin işi midir? Cuntaya son verilmeden demokrasinin gerçekleşemeyecegi ortadadır. Sonucu ulusal, demokratik güçler, geniş yıgınlar belirleyecektir. Ne ki, bu güçler toparlanmış değildir. Ama olanaklar genişlemiştir. Cephe bugün zorunlu ve olanaklıdır.

Cephe ayrıntılı programlarla degil milyonları toplayacak, halkın gücünü birleştirecek olan ve onların istemlerinden çıkan, ve onlara cevap veren en temel hedefler etrafında gerçekleşebilir.

Barış için savaşım günümüzde ulusal ve uluslararası niteligi güncelligi ile ulusal ve demokratik güçlerin birligi için güçlü bir ana halka ve sağlam bir temeldir. Emperyalizmin en saldırgan çevrelerinin barışı baltalama çabaları bu temeli daha da genişletiyor.

Tüm dünyada, özellikle ABD emperyalizminin savaş ocakları tutuşturma dünyayı bir termo-nükleer savaş tehlikesi içine atma politikalarına, silahlanma yarışına, atom başlıklı füzelere karşı büyük bir protesto dalgası yükseliyor. Bu politika yalnızca barış ve demokrasi güçlerini birleştirmekle kalmıyor, emperyalist devletler arasında da yeni yeni çatlaklar yaratıyor. SBKP'nin etkili, gerçekçi, çözümleyici barış planı destek görüyor. TKP SSCB'nin barış ve yumuşama politikasını aktif biçimde destekledi, destekliyor.

Enerjik bir çabayla, inançları, politik görüşleri ne olursa olsun savaş ve silahlanmadan çıkarları olmayan herkesi bu hedefte birleştirmek olanaklıdır. İnsanların birbirlerini öldürmeye hakları olmadığına gerçekten inanç besleyen, yobaz olmayan dindar çevreler, dünyada barış ilkesine gerçekten bağlı Atatürkçüler, hepsi katılabilir bu savaşıma. Ordumuz, kendi ulusunu, halkını ve bütün insanlığı yok edecek savaş çılgını ABD emperyalizminin, bu savaş makinasının basit bir aleti, bir vidası mı olacaktır? Bu aşağılık role boyun mu eğecektir? Buna karşı çıkacak ulasal çıkarlar için duyarlı, Kemalist, ilerici, devrimci, yurtsever subay ve erlerimiz az değildir.

Barış savaşımı yalnızca savaşı önleme ile de sınırlı degildir. Buna katılanlar kaçınılmaz biçimde barışın can düşmanı emperyalizm ve onun işbirlikçilerinin çıplak yüzleri ile karşılaşacaklardır. Anti-emperyalist, anti-tekel savaşım güçlenecektir. Bu alan aynı zamanda burjuvazinin en kaba ideolojik saldırılarına karşı, anti-komünizm ve anti-Sovyetizme karşı da savaşım alanıdır. Barış düşmanlarının aynı zamanda anti-komünizm ve anti-Sovyetizmin en bagnaz savunucuları olduklarını anlayacaktır geniş yıgınlar.

Dahası, savaş kışkırtıcısı uluslararası tekeller ve onların yerli uzantıları, işbirlikçi tekelci burjuvazi hem barışın düşmanı, hem toplumsal ilerlemenin önündeki engeldir. "Dış saldırı", "Sovyet tehlikesi" masalları ile insanların boğazından kesip silahlanmaya akıl almaz harcamalar yapılmaktadır. Barış savaşımı, "dış saldırı" masalını çökerterek yıgınların baş düşmanı tanımalarını kolaylaştırıyor, onlara eskisi gibi sömürüye boyun eğdirmek güçleşiyor. Toplumsal ilerleme istemi de en geniş güçleri birleştiren en önemli hedeflerden biri oluyor.

Görülüyor ki özgürlük, demokrası, barış ve toplumsal ilerleme istemleri ulusal ve demokratik güçleri toparlayacak, halkın gücünü birleştirecek, yıgınları çekecek saglam bir temel oluyor.

İşçi sınıfının sendikal ve politik birliği, TKP, TİP, TSİP, Kürt devrimci demokratları başta olmak üzere politik güçlerin bloku, geniş bağlaşıklık sisteminin çekirdeğini, cephenin sağlam temellerini oluşturabilir.

TKP, cephe için atılacak adımlarda hegemonya duyguları taşımıyor. Kuşkusuz partimizin açık bir programı ve ilkeleri var ve biz onu açıkça savunuyoruz. Ama biz cephe için ayrıntılı bir programı ve kendi görüşlerimizi dayatmıyoruz. TKP ağır saldırı altında olmasına karşın düşmanlarının yıllardır yok edemediği, hiç bir zaman da edemiyeceği gücüyle ulusal ve demokratik güçlerin cephesi için görevini başarı ile yerine getirmeye çalışıyor, çalışacaktır.

Cevat K.

Buğday yağması

Hükümet, IMF'nin isteklerine uyarak buğdaya düşük fiyat verdi, TMO' ne alım için yeterli kaynak sağlamadı. "24 Ocak'ın" halkın satın alma gücünü zorla düşürmesi, iç pazara yönelik montaj sanayini de durgunluğa itti. Ama ekmek halkın en son vazgeçebileceği zorunlu gereksinim. Üstelik bir milyonluk nüfus artışına karşın buğday üretimi, bir yıl içinde önemli bir artış göstermedi. Bu durumda sanayicisiyle, bankasıyla, tüccarıyla, tarım kapitalistiyle tüm burjuvazi, tüm büyük toprak sahipleri buğdaya üşüştüler. Harıl harıl buğday stoklanıyor. Bankalarda biriken yüksek faiz nedeniyle yanına yanaşılmayan krediler, şimdi buğday spekülasyonunu finanse ediyor. Kısa süre içinde buğday, un, ekmek fiyatları füze gibi fırlayacaktır.

24 Ocak programı daralan, bunalım içindeki ekonomide çöküntünün tüm yükünü tekel dışı kesimlere,öncelikle işçi ve emekçi halkın sırtına bindiriyor. Tekellerin devlet ve ekonomi üzerindeki etkinliklerini, bu yolla da kârlarını daha da artırıyor. Hızlı tekelleşme çöküntüyü daha da hızlandırıyor. Son aylardaki buğday yağması bunun yeni bir örneğidir.

Aynı yağma geçen yıl da oldu. Üreticinin zararına karşın, vurguncular 30 milyar kazandı. Hükümet bunu bile bile, üstelik demokratik güçlerin tüm uyarılarına karşın (Örneğin, Arayış dergisi) bu yıl gene düşük fiyat verdi. Şimdi üreticiden sakındıklarını ABD'ye veriyorlar, buğday dışalımı yapıyorlar. Yalvar yakar topladıkları dovizleri geri yolluyorlar. Üstelik hükümetin spekülasyonu önlemek için gerekli yüz milyarlarca doları taş çatlasa bulamıyacağını bilen tüccar stoklamayı sürdürüyor. ABD'den gelecek buğdayı da stoklamaya hazırlanıyor.

Kenan Evren, "Spekülasyonu durdurmazlarsa buğdaya el koyarız" dedi. Ama spekülasyon durmuş değil. Evren neyi bekliyor?

"İşadamının kazanç arzusunu kınamak,sanatkarın eser yaratma ihtirasını ayıplamak gibi birşeydir" (Metin Toker, Milliyet, 12. 7.81)
"KAZANÇ ARZUSU": 1980'de şirket karları %123 arttı. 8 büyük bankanın toplam kârı %20 artış gösterdi. İş Bankası tarihinin net kâr rekorunu kırdı. Koç Holding'in açıklanan kârı 10 milyar.
"ESER YARATMA İHTİRASI": 1980'de yurtdışına 25 milyar liralık altın kaçırıldı. Sanayi Bakanlığı Müsteşarı Golhan: "1975' de %49,4 olan özel sektörün yatırımlardaki payı 1980'de %38,6'ya düştü. Bunun %43'ü ise konut alanında. Şide:"Son 10 yılda en çok ticaret sektöründe yeni işyeri açıldı".Güneri Cıvaoğlu özetliyor: " Özel sektör bugün yatırım yapmaz."(Tercüman 27 Haziran)

Özal'ın gerçek başarısı

ÖZAL-Bu yıl enflasyon hızı %30-35 ya da daha az olacak (5 Mart)
GERÇEK-Haziran ayı fiyat artış hızı(Ticaret Bakanlığının 1930'lardan kalma endeksine göre) %6,4. Geçen yıl %2,8 olan bu hız aynı kalsa bile, yıl sonu enflasyon oranı en az %60 olacak.
ÖZAL- Gelecek yıldan itibaren kendi yağımızla kavrulacağız, dengeli bir ekonomiye kavuşacagız. (7 Temmuz)
GERÇEK- İlk altı ayda dışalım, dışsatımdan daha hızlı arttı, 2 milyar dolar açık verdi. Bu, 1977'den bu yana en yüksek açık. Dış borçlar 24 milyar dolara çıktı. TL. hergün 20 Krş. değer yitiriyor.
ÖZAL- İnancıma göre bu yıl kalkınma hızı %6'ya ulaşacak. (25 Ocak)
GERÇEK- Odalar Birliği'nin 28 Mayıs tarihli açıklaması: "Henüz üretim ve yatırım faaliyetlerinde bir açılma olmamıştır." Kapasite kullanımı en yüksek olduğu madencilik de bile %41. Eskişehir Sanayi Odası Başkanı Zeytinoglu: "Türkiye sanayinin sorunları yakında tamamen sona erecek, çunkü ölmüş bir sanayinin sorunları da olamaz."
ÖZAL- Türkiyenin geleceğine Allaha inandığım gibi inanıyorum. (27 Haziran)

Gerçi Özal ilan ettiği hedeflere ulaşmaktan çok uzaktır. Ama bu hedefler zaten hiç bir zaman 24 Ocak önlemlerinin asıl amacı olmadı: Bu önlemlerin iki baş mimarı, temel iki amaçlarını şöyle dile getiriyorlar- OECD'nin Türkiye'ye "yardım" konsorsiyumu başkanı Geberth: "Türkiye için dışa karşı ekonomik bagımsızlığı amaç edinen siyasetin uygulanabilir bir siyaset olmadığı ortaya çıkmıştır. Biz, IMF ve Dünya Bankası ile bu ortak kanıya vardık!" TÜSİAD Başkanı Koçman: "TÜSİAD'ın Türkiye'de ekonomiyi ayakta tutan yegane güç haline gelmesi gerekmektedir."

Birbuçuk yıldır ülke ekonomisini işbirlikçi tekelci burjuvazinin kesin egemenliğine sokmak ve emperyalizme sıkı sıkıya bağlamak konusunda oldukça yol katedildi. IMF şimdi de Türkiye ekonomisinin iki temel dayanağını, KİT'leri ve tarımı çökertmeye, bağımsız bir gelişmenin tüm olanaklarını yoketmeye yöneliyor. ABD hükümetinin sosyalist ülkelerle olan ulusal çıkarlara uygun ekonomik ilişkilerin kesilmesi için yaptıgı baskılar aynı amacı taşıyor.

İşbirlikçi tekelci burjuvazi ülkenin kaderini yüzde beş komisyon karşılığı emperyalizme teslim etmeye dünden razıdır. Odalar Birliği Başkanı Yazar, Batı Alman tekellerine şöyle sesleniyor: "Gelin Türkiye'ye yatırım yapın, Türkiye'nın geleceğini birlikte saptayalım." Sabancı Tercüman'a verdiği demeçte, "Bizi ancak Enver Sedat'ın izlediği gibi bir politika kurtarır."diyor.

IMF dışarıdan, tekelci burjuvazi içeriden kapıları emperyalizme sonuna kadar açmaya çalışıyorlar. Oysa o kapılardan yeni atom füzelerinden "Çevik Kuvvetler"den, işsizlik ve enflasyon artışından başka girecek birşey yoktur.

Ulusal, demokratik güçler bu gerçegi yıllardır belirtiyorlar,belirtecekler. Örnegin, Cumhuriyet'te İlhan Selçuk şöyle söylüyor: "Yeryüzü gün geçtikçe bağımsızlığa ve özgürlüğe doğru dönüşüyor. Bağımsızlık dış sömürüye, özgürlük iç sömürüye karşı çıkmakla gerçekleşir." (18. 7..1981)

Bunalımdan çıkış yolunu açmak için

Bunalımdan halka vurarak değil, ancak ona dayanarak, onun satın alma gücünü artırarak çıkılır. Kemerleri sıkmadan, işsizliği önleyerek bunalımdan çıkış yolunu açmak olanaklıdır. Bunun için:

Dış ekonomik ilişkiler IMF dayatmalarına göre degil: Ulusal çıkarlara göre yürütülmelidir.

Emperyalist "yardım" ve kredilere bel bağlamak yerine, başta sosyalist ülkeler olmak üzere, tüm ülkelerle eşit haklı, karşılıklı yarar sağlayan ilişkilere ağırlık verilmelidir.

Ulusal kaynaklara dayalı endüstrileşme planı uygulanmalıdır.

Tekellerin gücü sınırlandırılmalı, devlet desteği tekel dışı kesimlere yöneltilmelidir.

Dışalımda, dışsatımda, kredi düzeninde devlet ulusal çıkarlardan yana belirleyici rol oynamalıdır.

Faizciliği değil, endüstrileşmeyi ve tarımın gelişmesini destekleyen bir bankacılık sistemi kurulmalıdır.

NATO için yapılan yüksek askersel harcamalara son verilmelidir.

Devlet sektörü ekonomide belirleyici kılınmalı, emekçi halktan yana bir sosyal işlev kazandırılmalıdır.

İşgücünün, köylünün ürününün değeri korunmalı, halkın satınalma gücü yükseltilmelidir.

Topraksız, yoksul köylünün toprak istemi karşılanmalıdır.

Temel tüketim maddelerinin fiyatları ve konut kiraları dondurulmalıdır.

Celalettin S.

Aydınlara düşen görev

Cunta, yeni üniversiteler yasa tasarısını görüşmeye başladı. Bilim adamlarının, üniversite sıralarındaki genç insanların onuru ve geleceği ile oynuyorlar. Cunta üniversiteyi dilediği fetvayı çıkarabileceği kapı kulu medresesine çevirmek istiyor.. Bilimsel özerkliğe dokunmayacağız ama yönetsel özerklik olmaz diyordu cunta. Böyle yapay ayırımlarla kimseyi kandıramazlar. Bilimsel özerklikle yönetsel özerklik birbirinden ayrılmaz. Sopa altında bilimsel özerklik olur mu?

Yeni tasarı öğretim üyelerine siyaset yasağı koyuyor. Partilere üye olmak zaten yasak! Ayrıca tasarıda, "siyasi parti adına çalışmak" gibi kapsamı belirsiz bir yasaklama daha yer alıyor.

Öte yandan Türk Dil Kurumunu kapatmak için hazırlık yapıyorlar. Kemalizmi tekeline alan cunta, nasıl olup da Atatürk'ün dil kurumunu kapatmak için Terçüman gazetesinin gösterdiği yoldan yürüyebiliyor? Yurtsever subaylar, onurlu aydınlar buna karşı çıkmayacak mı?

En büyük tehlike şudur: Cunta aydınları halktan yalıtmak yolundan yürüyor. Onlara siz eski, skolastik tartışmalarınıza dönün diyor. Basık tavanlı, alkol kokan meyhaneleri, evlerin sınırlarını aşmayan mırıldanmaları bırakıyor onlara.

Düşünme ve açıklama hakkını yitiren aydın aydınlığını da yitirir. Barış için savaşmayan, anti-demokratik herşeye karşı çıkmayan aydın olur mu? Bilimsel düşünceyi, araştırma, öğrenme, öğretme hakkını cuntanın eline teslim edemeyiz. Bu hakkı on yıllar süren bir kavgayla kazandık. Söylediğimiz her kelimeyi her yerde her koşulda savunacağız. Kişiliğimizi savunacağız. Cunta böylesi girişimlerle aydınların ruhunu satın almak istiyor. Hayır! Kalemimizi, beynimizin içindeki aydınlığı, elimizi cuntaya vermeyeceğiz.

Bugün aydınların, sanatçıların, bilim adamlarının önemli bir görevi daha var. Tezgahtaki işçiye, tarladaki köylüye, heyecanı darbelenmiş genç adama, tutukevlerindeki onbinlere, tüm halka iyimserliğin ışığını götürmek gerek!

Açlığa, baskıya, sömürüye karşı dövüşenlerle omuz omuza olmaktan daha güzel ne olabilir? Yalnız "İşkence var, bu kötü bir şeydir" demekle yetinilemez. Daha başka sesler duymak istiyor onlar. Tutuklu "yeşil soğan" istiyor. Yalnız olmadığını bilmek istiyor. Haklarımızı inatla savunduğumuzu görmek istiyor. Gelişen kültürümüzü cuntaya talan ettirmeyeceğiz.

Öfke olsun satırlarımızda. Öfkemiz kadar büyük ışık olsun, umut olsun. Gelecek olsun her zamandan daha fazla.

Halkı aldatamayacaklar

▶Başı 1. sayfada

sömürücülüğü sürdürmeye kalkışanı cezalandıran bir düzen kuracağız.

Bu amaçlarımızı gizlemeye çalışan biz değiliz, sınıf düşmanının kendisidir. Bunu halkımıza duyurmaya karşı on yıllara varan ağır hapis cezaları koyan onlardır. TKP'yi bu gerçek amaçlarından, gerçek politikasından ötürü suçlamaya cesareti olmayanlar, ona, onun kitabında olmayan amaçları, tutumları yakıştırarak saldırıyorlar. Açıkça, "TKP işçiden, emekçiden yanadır., sömürüye karşıdır. Ben ise holding patronlarından, toprak ağalarından yanayım, sömürü düzenini savunuyorum," demeye cesareti olmayanlar, "TKP barıştan ve ulusal çıkarlardan yanadır. Ben ise barış ve ulusal çıkarların düşmanı ve ABD'nin, emperyalizmin çıkarlarının savunucusuyum," demeye cesareti olmayanlar, TKP'yi terörістlikle,"karanlık" amaçlar gütmekle suçluyorlar.

Ama gerçeklerin ortaya çıkmasını önleyemiyorlar. Önleyemeyecekler. Halkımız dostu düşmanı ayırt etmekte gün geçtikçe daha da ustalaşıyor. Ustalaşacak.

Şoförler arasında

▶Başı 2. sayfada

ler arasında yeni ilişkiler geliştirdi. Gereksiz rekabet kalkınca dayanışma da gelişti: Aileler arası yeni dostluklar ilerledi. Hastalananlara yardım fonu kuruldu. Diğer duraklarla birlikte bir kooperatif kurma girişimi başladı.

Şimdi güncel savaşım: "peşin vergi" uygulamasının hafifletilmesi için:Verginin daha çok taksite bağlanmasını, elde avuçta hazır para bulunmadığından uygulamaya bir yıl sonra başlanmasını, vergilerin, adaletsiz şekilde araba yaşına göre değil, belli ölçütlere göre kazanç esas alınarak saptanmasını istiyoruz. Cemiyet, "hükümete söz dinletemeyiz" dedi ama, şoför arkadaşlar sanayi odalarının bir küçük çıkışıyla kurumlar ve istihsal vergisinin nasıl azaltılıverdiğini gördüler. Böylece toplu hareket edilirse, direnilirse, haklara sahip çıkılabileceği daha iyi anlaşıldı. Arkadaşlar vergi yasası ile ilgili önerileri kaleme aldı. Diğer duraklarda da anlatıp, imza alıyorlar. Cemiyet ve konfederasyon aracılığıyla, kalabalık bir grupla hükümete verecekler. Sonra, her şoför bir "ayaklı gazetedir"! Boyalı basının halkı şartlandırmalarına karşı, adaletli bir vergi sistemi istemlerini müşterilere anlatıyorlar.

Artık ayaklarımız yerde: Hemen cemiyeti ele geçirmek gibi düşlerin peşinde koşmuyoruz. Asıl amacın şoförleri, kendi haklı istemleri için, kendi savaşımlarına çekmek, onların bu savaşımını örgütlemek olduğunu öğrendik. Sabırla çalışıyor, bu savaşımı güçlendiren her adımımızla partinin de gücünün arttığını görüyoruz! İlk tanıdığım yaşlı şoför arkadaş partiye girmedi, ama şoförler arasında etkinliğimizin temel bir direği oldu. Bu savaşım, onu da çok geliştirdi: Bir polis saldırısında gizlendiğim ev, onun eviydi.

Süleyman Y.- İstanbul

Orduyu kim yıpratıyor?

▶Başı 4.sayfada

kendini bilmez çıkışları orduyu iyice yıpratıyor. S.Takkeci'nin, ortada iddianame yokken 52 DİSK yöneticisinin idamını istemeye kalkması bunun en son örneği.

Ordunun yıpranması, içindeki faşist MHP yanlıları, Pentagon ajanları açığa çıkartılıp temizlenmeden önlenemez. "Terörü önleyeceğim" vaadiyle erke gelen ordu, terörün ana kaynağı MHP yanlılarını CIA ajanlarını içinde barındırdıkça kaçınılmazlıkla halkın güvenini iyice yitirir. Ordunun saygınlığını korumanın somut çaresi, gerici, amerikancı çıkarlarını ülkenin çıkarlarının önünde görenleri ordudan uzaklaştırmaktır.

Komünist basın

▶Başı 3.sayfada

lerinin ülkemizin saldırgan emperyalist planlar doğrultusunda serüvenlere sürüklenmesini önlemek için nasıl olumlu bir fırsat yarattığını belirtti.

Temmuz ayı sonunda Pravda'da "Komünistler ve Barış" başlıklı yazısında, V.Zagladin Yoldaş, "Komünistlerin insanlığın bugünü ve yarını için taşıdıkları sorumluluğa" işaret ediyor ve komünistlerin ortak eylemlerinin toplantılarının büyük önemini vurguluyor. TKP, tüm dünya komünistlerinin yakıcı uluslararası sorunlarda birlikte davranmalarına kardeş partiler arasında bilgi ve görüş alış verişi için toplantılara büyük değer veriyor.

Moskova toplantısı da, komünist basının bu tür ilk toplantısı oldu. Bu tarihsel toplantının barışın kalesi Sovyetler Birliği'nde toplanması, Lenin'in gazetesi Pravda'ca örgütlenmesi ayrıca derin bir önem taşıyor.

● Sahtekarlık

İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcısı S. Takkeci'nin basına açıkladığı "52 idam istemli, 2000 sanıklı DİSK davası iddianamesinin" gerçekte varolmadığı ortaya çıktı. DİSK avukatları sahtekar Takkeci' nin cezalandırılması için savcılığa başvurdular.

MİLİTANLARDAN

Toplu çıkarmalara karşı savaş

Renault'da 677 işçi ve teknisyen arkadaşımızı işten çıkardılar. "Tensikat"a (Toplu işten çıkarmaya) gitmeyi, işveren iki yıldan beri kaç kez denemişti. Ama sendikamız DİSK üyesi Maden-İş'de örgütlenip savaşarak bu girişimleri her seferinde geri püskürttük. İşveren ancak askersel diktatörlük koşullarında toplu çıkarmayı gerçekleştirebildi.

Cunta, başta işten çıkarmaları sınırladığını, kendi kararına bağladığını bildirmişti. Ama biz, işçilerin haklarının ancak gene işçilerin kendi örgütlü gücü ile güvence altına alınabileceğini biliyorduk. Oysa onlar, yetki hakkını kanımız pahasına söke söke kazandığımız Maden-İş'imizi kapattılar. Grevleri yasakladılar. Sıkıyönetim Komutanı Aral, polis tatbikatlarında grevcilerin üstüne ateşli silahlarla saldırmayı talim ettirip, bir de bunu Bursa gazetelerinde resimleriyle ilan etti. Sendika temsilcilerimiz tutuklandı. Kayyuma teslim edilen sendikamızdan artık yararlanamaz olduk. İşveren, işte böylesi süngü zoruyla güçsüzleştirildiğimiz koşulları fırsat bildi!..

Sınıf düşmanı fırsat kaçırmıyor. DİSK'e Maden-İş'e bir daha yaşam hakkı tanımaya niyetleri olmadığı açık. Öte yandan kapatılmayan Türk-İş'in yönetimi ise, elindeki olanakları da kullanmıyor. Türk-İş 8.Bölge Temsilciliği, arkadaşlarımızın çıkarılması karşısında eli kolu bağlı bekliyor. Oysa Türk-İş bir işçi örgütüdür. Sendikalı işçilerin çoğunluğunu içinde barındırıyor. Hele DİSK'in kapalı olduğu koşullarda Türk-İş'in yöneticilerinin, tüm Türk-İş sendikacılarının omuzlarında tüm işçilerin hakları için savaşmak sorumluluğu var. Üstelik sınıf düşmanımız biz işçileri parça parça bölüp teker teker avlamak taktiği güdüyor: Bir yandan bizde toplu çıkarmaya gidilirken, öte yandan Türk-İş'e bağlı Tofaş'ta da işveren toplu çıkarma yapılacağını açıkladı. Bu karar da her an yürürlüğe girebilir.

...Türk-İş 8.Bölge Temsilciliği susuyor ama, Tofaşlı işçiler, diğer işyerlerinden Türk-İş'li işçiler, dayanışmaya hazırdır. DİSK'li, Türk-İş'li tüm işçiler sınıf düşmanının saldırılarını omuz omuza göğüslemeliyiz. Açık olan sendikalar da, bız işçi sınıfının malıdır. Onların olanaklarından yararlanalım. İşçi sınıfına karşı sorumluluğuna yan çizen 8.Bölge Temsilciliğinden birlikte hesap soralım. Renault'daki toplu çıkartma, Tofaş'taki çıkartma tehdidi karşısında, hep birlikte ona görevini hatırlatalım!...

Hasan S. -Bursa

Oyunu bozacağız

12 Eylül'den sonra Askeri cunta bizim sendikamızı kapattı. 11 yıldır DİSK bünyesindeki bir sendikanın üyesiyiz. Sendika varken haklarımız sözleşmede saptanıyor, biz de temsilcilerimizin öncülüğünde bu hakları yaşama geçiriyor, koruyorduk. Şimdi işveren haklarımızın bir kısmını uygulamıyor. Eski sözleşmedeki yılda iki çift ayakkabıdan bir çiftini vermedi, fabrika servislerinden bazıları eski yerlerine kadar bile gitmiyorlar artık. Yemekler hem yeterli değil, hem de kalitesiz. Bunları personel müdürüne söylediğimizde işine gelen çalışır, gelmeyen varsa gider diyor. Temsilcilerimizin kimi tutuklu, kiminin hakkında tutuklama kararı var. İşçinin başvuracağı sendikası yok.

İşveren işçi çıkarmak için sıkıyönetime başvurmuş. İşyerinde şimdi bu konuşuluyor. Bunun üzerine 10 kişilik bir heyet oluşturduk. Türk-İş sendikasına gittik. Durumumuzu anlattık. Sendikamız kapatıldığından üye olmak istedik. Bize "Milli Güvenlik Konseyi'nin kararı ile üye olmanın yasaklandığını" söylediler. Biz, sendikasız olunamayacağını, madem ki Türk-İş açık, işçi kuruluşu olarak bizim haklarımızı savunmak durumunda olduğunu, fabrikadaki işçilerin tamamının üye olmak istediğini diretince, "Bir Ankara ile konuşalım, bir hafta sonra gelin" dediler. Bir hafta sonra 50 kişi birden gittik. Bizi kalabalık görünce, "Sıkıyönetim yasağı var, toplu-ca gelemezsiniz" dediler ama, biz, burası işçinin yeri, işçi kendi yerine giremiyecek mi dedik ve salona geçtik, oturduk. Ama bu sefer de, "Esas yetkilinin olmadığını, bugün de gelmeyeceğini" söylediler.

Aslında biz DİSK'ten memnunduk, ama cunta kapattı. Gerçi bağlarımızı gizli gizli sürdürüyoruz; tutuklanamayan temsilcilerle kimi arkadaşlar dışarda görüşüyor; tutuklularla dayanışma sürüyor; ve tüm bunları işverenin de, sızdırmaya kalkıştığı ispiyonlarının da ruhu bile duymuyor! Ama bizim haklarımızı savunacak, tüm işçilerin doğrudan üye olacağı, açık sendikamız da olmalı,işyerinde temsilcilerimiz de olmalı. Cunta bizi sendikasız bırakıp dağıtmayı düşünüyorsa, bu oyunu biz bozacağız.

Eyüp K. -İstanbul

İşkencecileri açıklamayı sürdürüyoruz

AMASYA- İşkence yeri: Suluova Etbalık Kurumu.

İSTANBUL- İşkence yerleri: Gayrettepe Karayolları binası, Bakırköy'de bir ahır, Davutpaşa kışlası. Gayrettepede işkencecibaşı: Güvenç (4 yardımcısı ile birlikte çalışıyor).

Direniş

Fabrikamızda çalışan, Yol-İş Federasyonuna bağlı sendikanın 2600 üyesinden 1600'ü işten çıkarıldı. İşçiler fabrikanın önünde toplanıp protesto gösterisi yaptılar. Bizler de dayanışmamızı Yol-İş'li kardeşlerimize duyurduk-İşveren temsilcileri şaşkınlık içinde, sıkıyönetime, polise telefonlar yağdırdılar.

Polis direnişçi işçileri kuşattı. 20'sini alıp götürdüler.

Biz şimdi dayanışmamızı güçlendiriyoruz. Yol-İş'li kardeşlerimize işverenin sözünde hiç bır zaman durmadığını anlatıyoruz.

Bu direniş, işçilerin cunta koşullarında bile olsa haklarını kolay kolay çiğnetmeyeceğini, Karabüklü'lere gösterdi-Karabüklü işçiler AP'li, CHP'li olsun, ilerici, demokrat komünist olsun yüksek bir moralle fabrikada birliği güçlendirdiler...

Elvan H. -Karabük

•"Gırgır"

Cunta, tanınmış mizah dergisi "Gırgır"ı 4 hafta süreyle yasakladı. Halkın ekmeğine, özgürlüklerine el uzatanlar, elbette onun gülmesinden de korkacaklardır. Ama bu yasaklamalar Hoca Nasreddin'lerin yaratıcısı halkımızın gülmesine de, düşünmesine de kilit vuramayacaktır. Son gülen iyi güler!

Yargısız idam

DİSK'li sendikacı Kenan Budak öldürüldü. Sıkıyönetim güçleri, dur emrine uymadığı bahanesi ile onu sokak ortasında kurşunladı. Kenan Budak DİSK'e bağlı İlerici Deri-İş Sendikasının Genel Başkanı idi. 1977-79 döneminde de DİSK Genel Yönetim Kurulu üyesi idi.

Cuntanın en gerici çevreleri eyleme geçti. 52 DİSK yöneticisini idam etmek istiyor. Kenan Budak'ları kurşunlatarak, idam cezalarını, yargısız infaz ediyor. Böylece onlar, terörle hiç bir ilgisi olmayan DİSK'e ve DİSK'li sendikacılara karşı gerçek tutumlarını açığa vurdular. Bu tutum, işçi sınıfının ekmek ve özgürlük savaşına karşı düşmanlık tutumudur, terörizme değil.